

POLITICA: El PSOE demana al Partit Popular que deixi de fer-se la víctima i treballi

Carrers en mal estat

Des de l'ajuntament se reconeix no haver obligat a reparar, ni sancionat, les obres que han propiciat la seua destrossa

Per fi, encara que a l'estiu, pavimentaran alguns carrers

Intensa activitat esportiva del Club Natació Benicarló

Maria Palau Melet,
nova Dama de la
Confraria Sant Antoni

439

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2

EDITORIAL

Reflexió al voltant del reconeixement per part del PP de que no s'han vigilat adequadament les obres privades del municipi.

3

EL TEMA

L'Ajuntament asfaltarà dos carrers en plena temporada turística

4

POLITICA

El PSOE descobreix el sexe dels àngels i diu que Mundo ha estat venent palla mentre la població te encara greus mancances

6

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

7

CULTURA

Paco Flos rebutja les crítiques de l'oposició pel finançament del Convent i demana l'ajuda de tots per tirar-lo endavant. El Convent podria inaugurar-se el 2005.

Per un nou Benicarló

La inacció dels nostres representants municipals en molts aspectes ha estat per fi reconeguda pel regidor Francesc Flos que es troba darrerament present a la rabiosa palestra informativa de la nostra ciutat per mèrits propis. L'última del regidor del potet ha estat dir, amb tota solemnitat, que s'asfaltaran dos carrers, reconeixent a més, que no s'ha estat al damunt de la vigilància de les obres que les diferents empreses privades han fet al nostre poble. Farts estem els ciutadans de comprovar com just després d'asfaltar un carrer es torna a obrir i es deixa d'una manera inapropiada al acabar les obres. Cansats de constatar com el trànsit de vehicles

per zones peatonals ha destrossat el paviment i com des de l'Ajuntament s'ha fet deixament en el manteniment i reparació de l'empedrat de molts carrers de la nostra localitat.

Fan be PSOE i BLOC marcant un ritme de treball per a aquest poble que es troba des de fa anys immers en una engúnia d'idees i de fets per un equip de govern monocromàtic i massa còmode, calfant banquetes, mentre altres poblacions treballen diàriament per millorar l'aspecte dels seus carrers i per aconseguir nous serveis i millores per als seus ciutadans. Ens cal un canvi ja.

laveudebenicarlo@eresmas.com

CARXOFA: Quan una vida es dedica completament i amb plena intensitat a l'esport com és el cas de Carlos Salinas, primer amb el Benicarló i ara amb una col·laboració afanyosa i ufanosa amb l'esport, no podem fer altra cosa que rendir-li els nostres honors. Una bona carxofa torrada i la nostra enhorabona.

PANISSOLA: per a l'alcalde, Jaime Mundo, per no aconseguir la bandera blava per al Morrongo. Quan estava la platja plena merda, teníem bandera blava, i ara que està, segons va demostrar el regidor del barret amb un potet, neta i cristalina, ara, no ens la donen. Quina poca vergonya ha tingut durant tants anys i quina poca vergonya continua tenint.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Pavimentaran alguns carrers en plena temporada estiuenca

Els clots visiblement presents i tan molestos que hi ha a hores d'ara a alguns dels carrers del centre de la ciutat podrien acabar en breu. El regidor d'obres i serveis de l'ajuntament de Benicarló, Francisco Flos, ha anunciat l'imminent inici de les obres d'asfaltat dels carrers Juan XXIII i Francisco Pizarro. Segons l'edil les mesures provisionals preses fins el moment basades principalment en el cobriment dels clots d'aquests vials no han donat els resultats esperats ja que només unes poques gotes de pluja i la mateixa rutina de vehicles i camions són suficients per a tornar a la situació anterior.

La pavimentació integral dels carrers de la ciutat es marca sobre la base d'un programa que es va iniciar l'any passat en la zona superior de la ciutat i que es proposa cada temporada anar baixant fins arribar a la mar. Així doncs, si bé l'any passat el torn va ser per als carrers dels voltants de Ramon i Cajal, en aquesta edició el torn serà per a Francisco Pizarro i Juan XXIII, mentre que l'any que ve s'abordarà la situació de Crist del Mar i voltants. Segons Flos, aquest sector més proper al mar deu anar millorant, "a poc a poc anirem solucionant els problemes".

"Es tracta d'un reasfaltat dels carrers en el qual es procedirà l'aixecament de les cobertes del clavegueram perquè no quedin enfonsades" explicava.

L'empresa adjudicatària de les obres és PANASFALTO i tot que encara no es coneix la data exacta del seu acabament, s'espera que siga abans del 15 de juliol, és a dir abans de la massiva arribada de turistes a la ciutat, a pesar que es preveu un "petit retard". En aquest sentit, Flos no es va atrevir a donar dates. D'altra

Alguns carrers molt cèntrics i transitats seran asfaltats

banda, el pressupost per a la seva execució és de 16.845 euros, una partida que es contempla en els pressupostos.

Segons Flos fins el moment les actuacions es realitzen abans i després de l'estiu, no obstant, de cara a la pròxima temporada, les actua-

Segons el regidor Flos (obres i serveis), els clots, visiblement presents i tan molestos, que hi ha hores d'ara a alguns dels carrers del centre de la ciutat podrien acabar en breu

cions preestienques es desenvoluparan durant la primavera. És per això que l'adjudicació s'ha fet enguany de forma bianual, de manera que els possibles problemes relatius a l'aprovació de pressupostos que pugui haver de cara al pròxim any no entorpeixin aquesta actuació.

Empreses constructores

D'altra banda, l'edil lamentava la falta de conscienciació i col·laboració per part d'empreses constructores, de cablejat, gas o llum que "ens obrin els carrers per a connectar clavegueram o qualsevol altre conducte i deixen la calçada en molt males condicions". Segons el responsable d'obres i serveis aquesta situació ha provocat que des de l'ajuntament i més en concret la inspectora d'obres estigués vigilant atentament els moviments de cadascuna d'aquestes empreses de manera que se'ls notifica cada excés i se'ls insta a corregir els desperfectes ocasionats mitjançant l'obertura de rases. "Els ciutadans es queixen i amb raó. Hem d'intentar que el ciutadans vagin còmodes pel carrer" explicava. En aquest sentit, Flos no descarta sancionar les empreses responsables amb una multa si no solucionen els desperfectes després d'haver rebut una notificació.

Cicle formatiu de Fusta

text NOEMÍ OMS

Dimecres acabava el termini de preinscripció per a participar en el cicle formatiu de grau mig de "Fabricació a mida i instal·lació de fusteria i moble" que s'imparteix des del passat any en l'IES Joan Coromines de Benicarló. Fent saber aquests terminis es buscava donar a conèixer aquest mòdul que l'any passat només va comptar amb tres alumnes. Una escassa assistència tenint en compte la importància del sector de la fusta a la comarca on prop de 4.000 persones treballen en empreses del gremi.

Amb l'engegada d'aquest mòdul es pretén aconseguir comptar en futur amb mà d'obra qualificada per al sector. Actualment, segons explicava el president de l'Associació d'empresaris del Moble del Baix Maestrat, Vicent Gellida, és una àrdua tasca la de reclutar professionals especialitzats en la matèria, circumstància que obliga al sector a contractar a gent sense experiència i, per tant, a ser menys competitiu. Una circumstància que xoca amb l'expansió i dura competència dels mercats de l'est d'Europa que han obligat a tecnificar i modernitzar la infraestructura industrial a Espanya.

Potser és per aquesta raó que tant des del professorat del Coromines com des de la patronal es destacava la gran varietat de material amb el qual es conta en el

SERVEF, centre on tenen lloc les classes. Així mateix, es remarcava l'efectivitat del curs quant a pràctiques ja que conté 380 hores de pràctiques en empreses de manera que gairebé tots els que realitzen el cicle troben treball només acabar.

La preinscripció es portà a terme en el Centre Joan Coromines, mentre que la matriculació tindrà lloc en el mes de setembre.

El PSOE adverteix el PP

text REDACCIÓ

El passat 23 de juny acaba el termini donat pel PSOE i Bloc a través d'una moció presentada en ple amb el qual es pretenia que l'alcalde concertarà les reunions pertinents amb els consellers. La finalitat no era altra que conèixer la situació real de projectes com el del Barranquet o la depuradora entre d'altres. El portaveu del PSOE a Benicarló, Enric Escuder, assegura que des d'esta formació es persegueix una oposició constructiva, en col·laboració amb l'equip de govern, pel que en cap moment es pretén paralitzar el creixement de Benicarló. No obs-

tant això, advertia Escuder que l'alcalde de Benicarló, Jaime Mundo, ha demostrat al llarg d'aquest temps com diputat autonòmic que no té pes polític i que "està venent fum de palla".

D'altra banda, el portaveu socialista es mostrava crític amb el victimismo de l'alcalde de la ciutat, del que ja en l'últim ple va deixar constància quan va incidir que si s'anava a presentar una moció de censura es fes en el menor termini de temps possible. "Si ell té pressa que presenti una moció de confiança, però mentrestant nosaltres som conscients dels resultats en les urnes", pel que assegurava que únicament s'utilitzaria aquesta opció en una situació límit.

Escuder es mostrava interessat en les raons que adduiria Mundo en el pròxim ple de la ciutat a celebrar dijous que ve: "esperem a veure que ens conta perquè l'última vegada ja va utilitzar l'argument que els seus companys de partit es trobaven immersos en campanya electoral, però ja ha passat un mes i no s'ha fet cap reunió".

Els socialistes van criticar, d'altra banda, el retard en el procés de la depuradora ja que actualment el projecte està estancat, "la planta va situada en un lloc pendent d'un pla parcial que depèn de conselleria i mentre no s'aprovi no es pot treure avant el PAI, ni el conveni amb IFF, ni el projecte d'urbanització, ni la reparcel·lació.

Sense sang nova

29 - V - 2004

Carlos Saura torna a les seues arrels, amb "El 7º día" recupera les característiques estilístiques més personals del seu cine. Inspirada en els tràgics successos que van ocórrer fa uns anys en Puerto Urraco, el director aragonès ens ofereix un retrat de l'Espanya negra que l'emparenta amb els seus paisans Goya i Buñuel.

En "El 7º día" Saura ens presenta un paisatge sec i dur de l'Espanya més profunda, habitat per uns personatges amb els sentiments també secs i endurits, marcats per odís ancestrals. En és un espai tancat i sense sortida, sense sang nova, que genera sovint persones amb les facultats mentals disminuïdes, un espai on no és possible la salvació. L'única esperança està en la fugida, per això el personatge que encarna Oriol Vila se'n va, i també la jove narradora de la història.

Tot això interpretat per uns actors que estan sublims, Ramon Fontseré, José Luis Gómez, Juan Diego, cada vegada més al límit, i sobretot Victoria Abril, amb un personatge amb tot l'odi del món en la seua mirada.

5 - VI - 2004

He llegit La pell freda d'Albert Sánchez Piñol, aquest escriptor barceloní va guanyar l'edició del Premi de Contes "Alambor" l'any 1997, amb un conte que ja

Els dies gloriosos

presentava un plantejament *diferent*, "El fabulós home bala". La pell freda és la seua primera novel·la, escrita ara fa dos anys ha assolit un èxit sense precedents, per a algú no famós, que publica en una editorial modesta i escriu en català. Segurament això ha estat possible perquè també ha escrit una novel·la *diferent* a allò que es habitual, una novel·la d'aventures continuadora de l'antiga tradició de

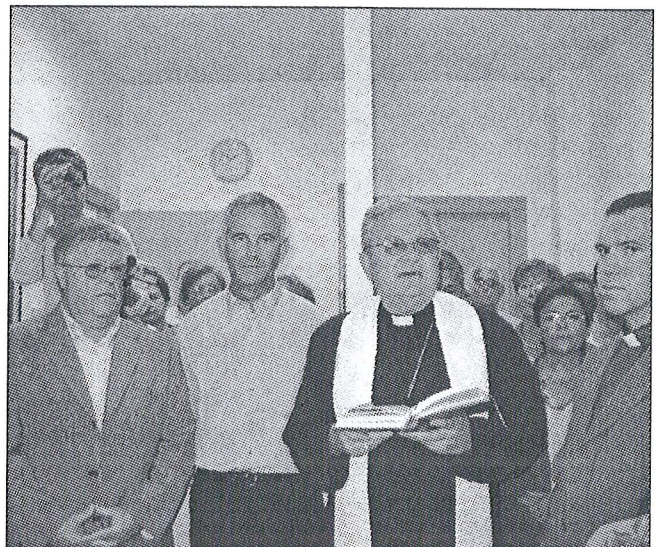
Daniel Defoe, Robert L. Stevenson o Joseph Conrad. Una novel·la clàssica d'aventures, però també una novel·la que situa el ser humà conscient, davant de tots els interrogants que se li plantegen pel fet d'existir. Una novel·la escrita amb un ampli domini de l'estil que la fa totalment creïble, i així quan el personatge - narrador i protagonista s'enamora d'una femella dels monstres que l'assetgen, ens la descriu i ens la fa veure com la més bella de les dones. Una novel·la, per últim, molt apropiada per a aquests temps convulsos que vivim, una invitació a conèixer l'enemic per veure si hi ha alguna manera d'entendre's, abans que no intentar la sempre insegura destrucció.

Josep Manuel San Abdón
JMSQ@ono.com

El Bisbe inaugura la seu de Càrites

El bisbe del diòcesi de Tortosa Xavier Salinas va inaugurar diumenge la nova seu de Càrites a la ciutat de Benicarló. Els locals estan situats en el carrer Sant Francesc i han costat més de 200.000 euros. La seva adquisició ha estat possible gràcies a l'ajuda oferta des de diversos sectors.

Càritas ha engegat, d'altra banda, una campanya per a difondre tríptics i donar a conèixer el treball que es realitza des de l'entitat.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 438

text EL LECTOR

No vull començar sense fer esment a l'impressionant nombre de periodistes, informadors, corresponents, presentadors, locutors i redactors en general que tenim al poble. Es veu que hi ha mercat, perquè ara resulta que m'he assabentat que el mes que ve apareix una altra publicació, amb la qual cosa ens trobem que hi haurà quatre setmanaris per a un poble de vint mil habitants. En primer lloc, és una mala passada per a tots aquells que, com jo, es compren tot allò que es publica al nostre poble. No només per la despesa econòmica que suposa -calculo que uns sis euros setmanals, a banda d'algun diari de caire generalista- sinó per l'espai que tanta paperassa enquadernada pot arribar a ocupar a una casa que, com la meua, no va sobrada d'espai. Suposo que les apostes ja deuen córrer pèl dur món de la canallesca, i els més agosarats ja hauran confeccionat la llista cronològica d'abandonos en aquesta insòlita cursa informativa. Jo no faré apostes ni tampoc mostraré les meues preferències respecte a les altres tres revistes. Només em limitaré a defensar aquesta publicació que, tot i posar-la a caldo de gatet setmana rere setmana, m'agrada molt. És per això que penso que la possible cursa no afecta en cap manera **La Veu** perquè els quatre lectors que som seguirem comprant-la totes les setmanes, bé per gaudir dels magnífics col·laboradors que té, bé per renegar contra els del futbol i les seues insuportables cròniques. Quede clar que qui busque informació a **La Veu**, és perquè no ha triat el mitjà adequat. I això és així i així ha de seguir sent. Espero, egoïstament, que els seus col·laboradors no siguen temptats per algun d'aquests nous mitjans de comunicació i se'n vagen, cosa que no seria gens difícil d'entendre. El temps hauria de posar cadascú al lloc que li correspon, però hi ha

massa factors que ho distorsionen. Només espero que, com sempre ho ha seguit fins ara, no siga la nostra llengua la principal damnificada per una possible lluita comercial-mercantilista-capitalista.

Tema de la setmana. Robatoris al camp. De tot el que he llegit al respecte em quedo amb el compromís que va fer no sé quant de temps el nostre flamant alcalde-diputat i que consistia a triplicar la plantilla dedicada a la vigilància rural que, com no podia ser d'una altra manera, no ha complert. El pobre regidor de governació, nuevo en esta plasa i carn de canó perfecta, és vilment socarrat per l'alcalde Mundo en haver de donar la cara per ell (ja se sap que Mundo no té temps per comparèixer ja que es passa tots els dies a València buscant i negociant milers de milions d'euros per a Benicarló que ja són a punt d'arribar). Clar, el xicot es va creure totes aquelles coses que Mundo va dir al llarg i ample de la campanya electoral sense saber que eixes coses no es compleixen mai. Jo, per la meua banda, me'n faig creus i no paro de fer-me'n de les habilitats crematòries del nostre alcalde respecte els seus regidors. Li podrien dir "el benzina".

A la mateixa pàgina quatre, els del Bloc diuen que la depuradora no és allò que l'alcalde els havia promés. Els ha fet falta un any de govern conjunt per tal d'adonar-se de com actua l'alcalde Mundo? No sabien quines coses feia abans? No van preguntar als antics regidors del Bloc?

Arribo a l'oasi de San Abdón. Trobo alguna cosa estranya a la ressenya del llibre dels dos autors benicarlantos. No sé, em sembla que falta alguna cosa. A vore, a vore ... Alcalà ... Sant Mateu ... Canet ... un vinarossenc ... Columbretes ... diria que falta alguna cosa. A vore si durant la setmana sóc capaç d'esbrinar-ho.

Tolito m'ha sorprés una vegada més. No li podré agrair mai a aquest

col·laborador les magnífiques estones que em fa passar llegint els seus articles. Encara que reconec que la imatge de Flos amb barret de palla és summament inspiradora, el fet d'universalitzar-la de la manera que ho ha fet té molt de mèrit.

He llegit amb molt d'interès l'article de Pere Bausà. Potser ara tinc una mica més clar per què cada vegada es mor més gent jove de càncer. Tot està ple d'insecticides que no només acaben amb els insectes, sinó que fan mal a tots els éssers vius. Si fa més de seixanta anys que estem llançant productes tòxics pertot arreu, no ens ha de sorprendre res. Qualsevol dia ens pot tocar a qualsevol. Tots estem al bombo.

M'ha agradat molt la incorporació de Joan Raül Burriel. Una anàlisi molt encertada de la realitat del nostre govern "regional" i la seua tossuderia amb el tema de l'aigua. Com si ací no passara res més. Faça el favor de seguir col·laborant, senyor Burriel.

Robes, com sempre, a repartir estopa. Aquesta vegada per partida doble. Primer a Flos, i després als de sempre. Jo ja ho havia dit, i no m'he equivocat.

La secció d'esports ha quedat apanyadeta, si descomptem això que han escrit els del futbol i que em nego a comentar.

Bernat Carranza és un crac. Vuitanta línies per a contar-nos que no ha passat res, que no hi ha notícia. Mai una no-notícia havia donat tant de joc i tan bo. Gràcies, senyor Bernat.

Del còmic no cal parlar-ne perquè ja no em queden més elogis. Em repetiria.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

És Pañella o Panyella?. Les fotos que il·lustren el tema de la setmana estarien més bé, si n'hi hagués, a la secció del temps.

Demanen ajuda per al Convent de Sant Francesc

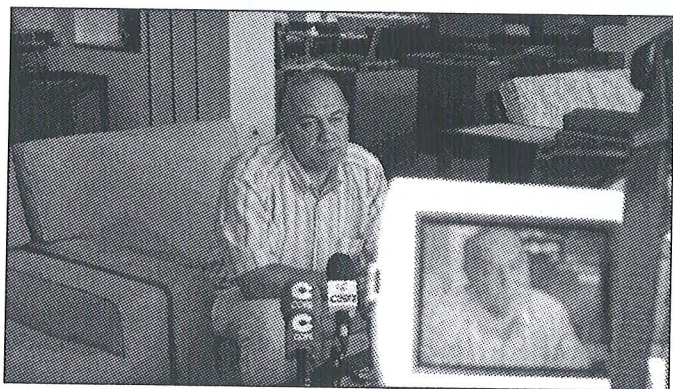
Suport i col·laboració és el que reclama el regidor de cultura de l'ajuntament de Benicarló per a poder dur a bon port el museu del convent de Sant Francesc. D'aquesta manera els hi va fer arribar el dilluns en comissió informativa especial, als grups de l'oposició, l'informe elaborat per la tècnica encarregada de les obres del convent. En l'informe apareixien uns terminis d'execució dels elements que falta per fer, així com de tot el que constituirà el Convent. Així mateix, Flos explicava que segons l'informe el Convent podria inaugurar-se i posar-se en funcionament al juny del 2005.

D'altra banda, reconeixia que per a l'engegada serà necessari comptar amb un tècnic llicenciat en Belles Arts que exerceixi com director, amb un coordinador d'activitats i amb un conserge en una primera etapa, mentre que a partir de juny de 2005 s'iniciaria una nova fase on

es requeriria una ampliació de personal.

Davant les crítiques i polèmica que ha suscitat la infraestructura, assegura l'edil de cultura que si aquest projecte "no s'agafa amb afecte i il·lusió i si comencem a barallar-nos, més val que tanquem el dossier i el Convent". Considerava que "no cal tenir por a invertir en cultura" i lamentava les declaracions del portaveu del Bloc a Benicarló, José Luís Guzmán qui creia que el manteniment del convent es convertiria en una sagnia per a les arques de l'Ajuntament.

Més denúncies pel contractament de personal municipal

El Bloc de Benicarló ha denunciat irregularitats en la convocatòria de la plaça per al tècnic de recursos humans en l'ajuntament de la ciutat. Segons va explicar el portaveu dels nacionalistes, José Luís Guzmán, si bé estan "contents" per la creació d'aquesta plaça lamenten que la manera de convocar-la no hagi estat «l'apropiada».

Guzmán va explicar, entre altres coses, que es tracta d'una plaça «interina», per tant no definitiva «i no és un punt a favor perquè es presenti molta gent, ja que la persona elegida deurà organitzar-lo tot amb la incertesa que, passat un any, pugui no continuar en aquest treball». El portaveu dels nacionalistes va assegurar que el seu grup va sol·licitar que la plaça fora de promoció interna, no obstant això, «no ha estat així».

D'altra banda, va mantenir que la formació del tribunal "no compleix amb els requisits exigits habitualment: sempre es demana que els vocals tinguin la mateixa titulació que la de la plaça a la qual s'opta i, en aquest cas, això no es compleix".

Fi de curs de l'Associació de la Dona

Amb un gran sopar ball va acomiadar-se el curs 2003-2004 l'associació de la dona de Benicarló. L'acte va servir perquè l'entitat presentés oficialment a la dama entrant d'aquest any i emplaçés les sòcies a participar en les activitats dels nous cursos que arrenquessin en el mes d'octubre.

La gran mentida del PP

El govern de la Generalitat Valenciana ha encetat una campanya a favor del transvasament de l'Ebre amb els diners de tots i totes les contribuents, sabent que la majoria de valencianes i valencians amb dret a vot no els votà a les passades eleccions autonòmiques i que som moltíssimes les persones que ens oposem als grans transvasaments, ja sigue de l'Ebre, el Xúquer, el Segura, el Tajo, el Roine... En un vídeo que emeteixen les televisions properes al PP es poden copsar tot un seguit de mentides, on la més grossa de totes és la que fa referència a que l'aigua de l'Ebre es llança a la mar. Senyors i senyores del PP, encara no us heu adonat que les nostres platges s'alimenten dels sediments que baixen per l'Ebre? que la nostra pesca viu bàsicament dels nutrients que ens aporta l'Ebre? Sabeu que el Delta està en regressió? Es veritat que els aqüífers de Vinaròs alimentarien la manca d'aigua que s'extrauria de l'Ebre? I els nostres llagostins, que seria d'ells sense l'aigua de l'Ebre? Amb el transvasament de l'Ebre Vinaròs i tota la comarca perilla.

Nosaltres estem per una nova cultura de l'aigua, o el que és el mateix, estem pel reciclatge i reutilització de l'aigua. A Vinaròs per exemple fa temps que existeix la demanda popular d'una depuradora. A l'hivern cada habitant del nostre poble gasta diàriament una mitja de més de 300 litres d'aigua dolça, i tota ella va recte a la mar. Aquesta és l'aigua que es perd a la mar. Llitem doncs per a evitar-ho.

Senyors del PP; ens mentireu amb l'enfonsament del Prestige quan negàveu que existís una marea negra, ens mentireu quan asseguràveu que la repercussió sobre la flora i la fauna seria mínima, ens mentireu quan parlàveu de l'existència d'armes de destrucció massiva a

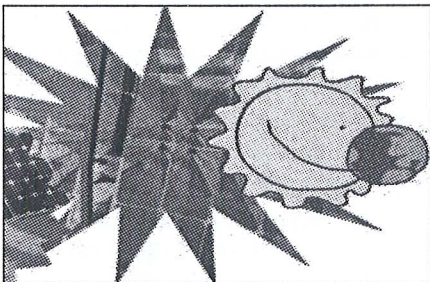
l'Irak; i que dir sobre l'autoria dels atemptats del tristíssim 11-M, encara és ETA la principal línia d'investigació? Amb el PHN no podia ser menys, ens mentireu. Ens mentireu amagant les conclusions de molts científics que desaconsellaven el transvasament de l'Ebre. I és que el negoci estava en perill. Aquesta és la veritat que s'amaga darrera de les vostres mentides l'afany de fer diners, molts diners. Tot i que això supose una gran catàstrofe ecològica. O cal tornar a dir que amb la construcció de la presa de Aswan, al riu Nil, la pesca de sardina disminuï en un 95% (en concret va disminuir de 18.000 tones el 1962 a 460 i 600 tones el 1968 i 1969 respectivament) o que la pesca de gambes també descendí considerablement de 8.300 tones el 1963 a 1.128 tones el 1969. Senyors del PP amb aquests exemples continueu dient que l'aigua de l'Ebre es perd al mar?

El PP vol fer el transvasament per 3 raons, la Primera raó és fer asfaltar amb macrourbanitzacions i parcs temàtics tot el litoral valencià, la segona perquè els terrenys de Múrcia i Almeria que ara són de secà, amb l'aigua de l'Ebre (i dels aqüífers de Vinaròs) passaran a ser de regadiu incrementant el seu valor notablement (curiosament en aquestes terres dona el cas que hi ha una concentració de la propietat dels terrenys en unes poques mans). I la tercera la trobem en el la construcció d'aquest macrocanal que donarà sucosos beneficis als clients empresaris del PP.

Resumint, el PP pretén amb el transvasament de l'Ebre fer el negoci del segle a pesar que això supose la destrucció del nostre territori i la mort de la nostra mar. Per això, no ho anem a permetre!

Plataforma en Defensa de l'Ebre de Vinaròs

agenda

IX Trobada Solar a Benicarló

Dissabte 26 juny, 2004
A les 23 hores
Concert del Grup Local
**1,2,3,
QUARTET**

Lloc: AUDITORI MUNICIPAL
ORGANITZA: ASSOCIACIÓ CULTURAL ALAMBOR
COL·LABORA: ORGANISME AUTONOM DE CULTURA, DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ I LA FUNDACIÓ TERRA

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE E
XAVIER BURRIEL, M
CARLES LLUCH
LLUCH, JOSEP V. T
SEGARRA
Fotografies/ LL
FERRER I GR

Platges putrefactes

La província de Castelló ha rebut aquesta setmana vint-i-tres banderes blaves que suposadament acrediten l'alta qualitat ambiental de les aigües i la dels serveis oferts per vint-i-dues platges i un port esportiu d'onze poblacions de la província (Vinaròs, Benicarló, Peníscola, Alcalà, Torreblanca, Orpesa, Benicàssim, Castelló, Moncofa, Xilxes i Almenara). Tot i la sorpresa que provoquen moltes concessions (recordem que la platja del Morrongo l'any passat va obtenir bandera blava) la fundació que atorga aquests guardons assegura que any rere any s'estan endurint els criteris. Lògicament els polítics dels

pobles beneficiaris s'agafen al clau ardent d'aquest argument i llancen les campanes al vol per a exaltar la pròpia bona gestió.

Enguany el lliurament de les banderes s'ha celebrat al Museu de Belles Arts de Castelló i, com no, va comptar amb els representants de tots els ajuntaments implicats. La solemnitat de l'acte

Enguany el lliurament de les banderes s'ha celebrat al Museu de Belles Arts de Castelló i, com no, va comptar amb els representants de tots els ajuntaments

va córrer a càrrec de Rafael Blasco, conseller de Territori i Habitatge, tota una bèstia política d'eixes a les que ens té acostumats la dreta valenciana i que no va resistir la temptació que l'oferia l'oportunitat d'obsequiar-nos amb un discurs. Triomf rere triomf, lloança rere lloança, terminà dient que la província de Castelló no té platges no aptes per al bany. En escoltar això, el representant popular de Benicarló va pensar en la Mar Xica i la putrefacta llocana amb carro de Mercadona inclòs, va baixar el cap, va doblegar l'esquena i va recollir la cara que se li havia caigut a terra de vergonya.

Tolito

Carta

Estimada directora.

Li escric les següents lletres per a veure si me les publique. M'explico, la meua cultura política no és molt gran, encara que em lleigeixo, bé, més bé fullejo, molta de la premsa que diuen local, el seu diariet, òbviament també, i per cert li he dir que és prou divertit, podria passar perfectament pel desaparegut "El Jueves", (ja me n'estic anant per les branques), com li deia, li escric per indicar-li que no he trobat res, valorant les passades eleccions. Bé, allò de l'Eurocopa 3 - Eleccions 0, a les planes centrals, però, més pareixia una valoració de "xixa i nabo". Jo el que dic, és alguna cosa més a fons.

Vostés tenen bon personal per a fer-ho, i a més, segurament serien capaços de crear opinió.

La competència seua, encara que en castellà, si ho

ha fet. Fins hi tot van ficar el BLOC cap per baix per la sostracada que han rebut (va ser el més destacat de les eleccions), i els comentaris d'alguns col·laboradors em semblaven encertats. Però, a mi el que m'agradaria és llegir les paraules assenyades, de plomes tan il·lustres com Gregori, Del Castillo, Serrano, Fibla, Tolito, Gozalbo, etc.

Quin problema tenen? És que no s'atreveixen a dir el que pensen en privat, i fer-ho públic? Tenen por de crear-se alguna enemistat? No pensen que amb l'opinió de l'esbarrat de Robespierre (excessivament crític de vegades, però en bona llum, d'altres), no en tenim prou, i caldria ficar l'opinió editorial un poquet més a l'abast de tots nosaltres?

Pensen una mica. En aquesta vida, de vegades cal mullar-se. Encara que siga per aigua aliena.

Joana Sospedra

USANNA ANGLÉS, JOSEP BAUSÀ, VICENT BORRÀS, NOEMÍ OMS, EL MUSSOL, RAMON PARÍS, OLGA BAUSÀ, TOLITO, GREGORIO A I EL SAMARUC, UISA GARCIA, VICENT GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68
Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL.
SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

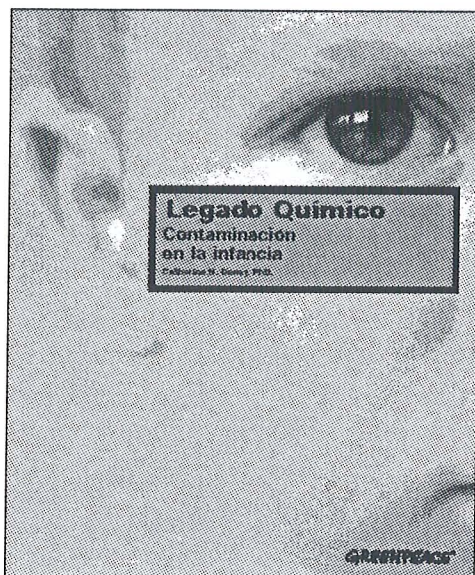
COP: El perill silenciós (i 3)

El Conveni d'Estocolm sobre els Contaminants Orgànics Persistents (COP) fou aprovat l'any 2001. Aquest acord internacional prohibeix, en algun cas restringeix, la fabricació i ús de dotze COP, substàncies orgàniques sintetitzades per la indústria química o subproductes industrials tòxics, difícilment degradables i que es bioacumulen al llarg de les cadenes alimentàries. El Conveni d'Estocolm entrà en vigor de forma efectiva el 17 de maig de 2004 quan 50 països el signaren i el ratificaren. En l'actualitat, 150 països l'han signat i 64 l'han ratificat.

L'Estat Espanyol signà el Conveni d'Estocolm en maig de 2001. En juliol de 2002, més de 300 científics professionals de l'àmbit de la salut, medi ambient i prevenció de riscos laborals signaren una declaració -recolzada també per Greenpeace i CCOO- en la que reclamaven al govern de l'estat mesures urgents per a eliminar els COP. Els estudis disponibles assenyalen que entre un 80 i 100 per cent de la població espanyola presenta als seus teixits concentracions detectables de COP com furans, dioxines, PCB o derivats dels DDT. Les dones, per tenir més proporció de greix corporal, són més vulnerables que els homes. Ha calgut un canvi de govern per a que es ratifiqués el Conveni d'Estocolm a principis de juny de 2004.

Diversos estudis recents han demostrat la ubiqüitat i perillositat dels COP. En 2003 Greenpeace presentà un estudi "La casa intoxicada" sobre la presència de les substàncies tòxiques i COP a la pols domèstica. S'estudià llars d'Alemanya, Espanya, França, Itàlia i Eslovàquia. Es detectà 1 mil·ligram de substàncies perilloses per gram de pols. A totes les llars espanyoles estudiades s'han descobert piretroides bromats, ftalats dels utilitzats als plàstics PVC, aquifenols dels detergents i parafines clorades de les gomes; molts d'ells són nous COP no inclosos als dotze del Conveni d'Estocolm. L'estudi de Greenpeace el "Llegat Químic, contaminació a la infantesa", publicat en febrer de 2004, explica com i per què els nounats i la resta d'infants corren un elevat risc front els contaminants químics. S'estudia els COP trobats a la pols de la llar. Es demostra que els infants estan exposats a aquestes substàncies, que es detecten al cos dels infants i que l'impacte sobre la salut augmenta amb l'exposició. Els alquifenols s'han detectat al cordó umbilical i poden alterar el sistema immunitari del fetus. El bisfenol A que el trobem al recobrimient interior de les llaunes, pot travessar la placenta i alterar els òrgans reproductors.

Fa 3 anys, investigadors de les universitats de Barcelona i Rovira i Virgili compraren 1000 unitats de 108 productes representatius de la dieta habitual als mercats de 7 ciutats catalanes i els analitzaren als seus laboratoris. Segons l'es-

tudi, un adult català de 70 quilos ingereix cada dia, entre altres, 95 picograms (pg) -la bilionèsima del gram- de dioxines o 150 pg de policlorur de bifenil. Les dioxines de l'alimentació estaria provocant 117 càncers anuals a Catalunya. Es deixa clar que no tots els aliments aporten la mateixa quantitat de COP o altres tòxics. Els que més en tenen són els peixos i mariscos, després els aliments rics en greix i els que menys les verdures i fruites.

El llibre de 2001 "Nuestro futuro robado" de Theo Colborn i altres, denuncia el paper de molts COP com a "disruptors hormonals". Poden suplantar les hormones naturals, bloquegen la seva acció o fan variar els seus nivells. Alteren la reproducció

dels adults i el desenvolupament dels descendents. Sembla que són responsables de la menor qualitat del semen dels homes actuals.

A Europa es comercialitzen actualment unes cent mil substàncies químiques quasi sense control. Sols hi ha obligació d'avaluar les substàncies enregistrades després de 1981. Però sols s'han enregistrat 3000 substàncies noves i s'han avaluat completament només unes deu; la indústria química ha frenat la innovació per evitar-se els costos. A les darreres dècades, s'ha produït un important increment de les al·lèrgies, càncers i problemes reproductius i sembla que les substàncies químiques estan darrere. L'any 2003, la Comissió Europea aprovà una iniciativa per a controlar més de 30.000 substàncies que es produeixen en grans quantitats, és el sistema REACH (Registration, Evaluation, and Authorisation of Chemicals). Les substàncies químiques fabricades o importades en quantitats superiors a una tona quedaran enregistrades. S'haurà d'avaluar tota substància sospitosa de tenir un risc sobre la salut humana o l'entorn. La Comissió Europea es reserva el dret d'autoritzar tota substància CMR (carcinogènica, mutagènica o tòxica per a la reproducció) o COP. La indústria química s'ha queixat pels elevats costos que tindrà el sistema REACH, la pèrdua de competitivitat i de llocs de treball. Els grups ecologistes han manifestat la seva decepció perquè no obliga a substituir les substàncies perilloses per altres innòcues, per la utilització d'animals als assaigs o perquè les substàncies produïdes en menys d'1 tona no són regulades. Destacats metges i científics, entre ells diversos premis Nòbel, han subscrit la "Crida de París" com recolzament al sistema REACH i afirmant que la contaminació química ambiental "és la causa principal dels flagells actuals de la humanitat com el càncer, la infertilitat o les malalties congènites".

Som conscients del "perill silenciós" dels COP, que ens acompanyen des del bressol a la tomba?

Pere Bausà

Dama de Sant Antoni 2005

La Confraria de Sant Antoni Abat de Benicarló va efectuar el dissabte a la nit el tradicional relleu de dames i l'entrada en la mateixa de tres nous majorals.

Davant la presència del públic assistent al sopar i la mirada atenta del president de l'entitat, Juan Vicente Caldés la dama sortint, Elena Verge Díaz, va imposar la banda a la dama entrant, Maria Palau Melet, després d'això el president Caldés els va lliurar sengles rams de flors.

A continuació, es va procedir a donar a conèixer als nous majorals de la festa de Sant Antoni Abat; una de les més arrelades a la ciutat; Jacinto Ferrer Foix i Carmen Guimerá Querol; Raúl Carbó Capafons i Angeles Pellicer Cervera; Manuel Ruiz Llorach i Inmaculada Marzal Anglés, que reberen del president un obsequi. Després d'això es

Maria Palau Melet rep la banda d'Elena Verge la dama sortint

van cridar a tots els majorals i es va acomiadar als tres que deixen la Confraria.

L'acte protocol·lari va finalitzar amb la felicitació del president de la Confraria primer a les dues dames, a la primera per haver viscut amb tanta intensitat la festa, i a la segona animant-li a

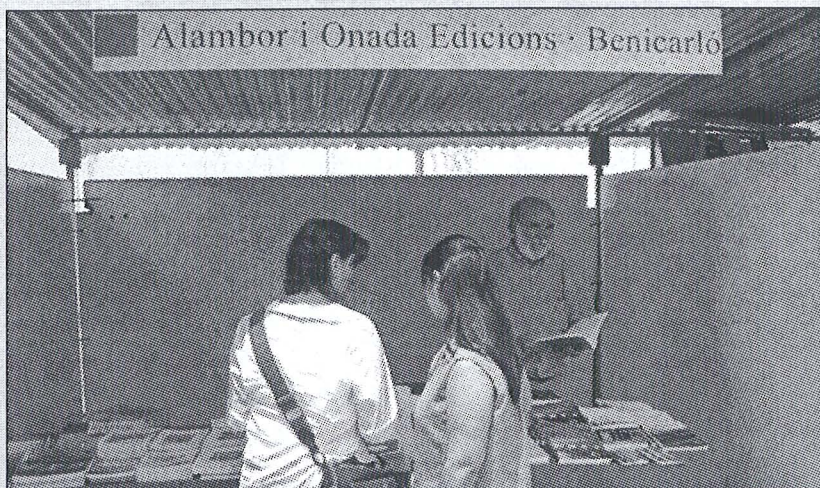
passar-se'l bé; i després als tres nous majorals als quals va animar a treballar, agraint als que marxaven la tasca realitzada. La cerimònia va culminar amb el ball que van iniciar el president i la nova dama.

Editorials a la Fira del Llibre

Organitzat pel Centre d'Estudis de la Ribera d'Ebre, l'Institut Ramon Muntaner, la Biblioteca Comarcal i l'Ajuntament de Móra d'Ebre, el dia 19 de juny, en l'esmentada població, s'ha celebrat la Fira del llibre i de l'autor ebrençs. Atès que l'àmbit territorial d'influència abraça les comarques valencianes dels Ports i del Maestrat, han estat invitades les entitats benicarlandes Alambor i Onada Edicions, que han compartir estant.

La jornada, amb gran afluència de públic, ha propiciat una trobada d'agents culturals del territori sud-català i nord-valencià. Hi ha hagut taules redones i presentacions de llibres. Onada Edicions ha presentat el primer volum compilatori dels treballs presentats en el I Congrés de Cultura i Territori a la Diòcesi de Tortosa, titulat Llengua i literatura a les comarques de la diòcesi de

Tortosa. El segon, Història i territori a les comarques de la diòcesi de Tortosa, té una previsió d'eixida immediata. Aquests dos volums, que inauguren la col·lecció "La Barcel·la" estableixen l'àmbit d'influència prioritari que vol potenciar aquesta editorial benicarlanda de nova creació.

Campionat Autònom Promeses

El Club Natació Benicarló el millor de la província

text CN BENICARLÓ

El Club Natació Benicarló va brillar amb llum pròpia, i de forma espectacular, en el Campionat Autònom Promeses celebrat dissabte passat, 19 de juny, a Catarroja (València). El Club benicarló va aportar 16 nedadors amb mínimes per a la competició, el que indica el seu alt nivell competitiu, igualats únicament per l'Elx i el Gandia. En un dia que va clarejar nuvolós i amenaçant pluja, la jornada matinal va finalitzar, amb una doble campiona autonòmica en 400 i 100 metres lliures femenins, Susana del Olmo Cerdá amb 2 ors, uan medalla de bronze en 200 estils femenins, Paula Saura Martínez, i la jornada del vespre es va arrodonir amb l'equip de relleus 4 x 100 estils femenins, compost per Maria Coll, Susana de l'Omo, Paula Saura i Raquel Fabregat amb un nou bronze. Amb aquestes victòries i un alt nivell en la resta de nedadors del Club, es van aconseguir noves mínimes. Per equips el CN Benicarló es va situar al capdavant de la Província de Castelló i al 4º lloc a la Comunitat Valenciana, d'un total de 33 Clubs participants.

Classificacions generals:

100 braça femení

8- Paula Saura Martínez 1:37,88
40- Inmaculada Cerdá Albiach 2:13,63

100 braça masculí

9- Ferrán Remolina Rallo 1:27,00
11-Marc Fresquet Burriel 1:30,16

100 eskena femení

16- Raquel Fabregat Roig 1:33,45
29- Monserrat Astor Capafons 1:45,16

100 eskena masculí

21- Rubén Constante Forés 1:26,74

400 lliures femení

1- OR Susana del Olmo Cerdá 5:17,20

14- Meritxell Sospedra Senar 6:03,52

400 lliures masculí

16- Josep Navarro Garriga 5:36,76

31- Agustín Parra Parker 5:59,64

Relleus 4x100 estils femení

3- BRONZE María Coll Nieto, Susana del Olmo Cerdá, Paula Saura Martínez i Raquel Fabregat Roig amb un temps de 6:00,63

Relleus 4x100 estils masculí

8- Ferrán Remolina Rallo, Marc Fresquet Burriel, Marcos Fuente Merino i Rubén Constante Forés con un tiempo de 5:39,84

100 lliures femení

1- OR Susana del Olmo Cerdá 1:10,65

33- Sara Marqués Villarroya 1:36,54

100 lliures masculí

25- Marc Foix Anglés 1:14,13

38- Josep Navarro Garriga 1:17,20

100 papallona femení

15- Meritxell Sospedra Senar 1:47,41

17- Maria Coll Nieto 1:49,04

100 papallona masculí

8- Marcos Fuentes Merino 1:23,29

13- David Marqués Villarroya 1:30,03

200 estils femení

3- BRONZE Paula Saura Martínez 3:02,01

11-Raquel Fabregat Roig 3:17,43

200 estils masculí

10- Marc Fresquet Burriel 2:56,28

14- Ferrán Remolina Rallo 3:00,05

Relleus 4x100 lliures femení

4- Meritxell Sospedra Senar, Raquel Fabregat Roig, Paula Saura Martínez y Susana del Olmo Cerdá con un tiempo de 5:18,59

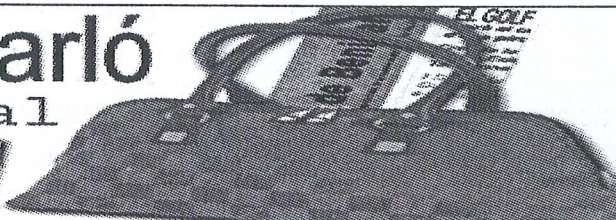
Relleus 4x100 lliures masculí

12- Marc Fresquet Burriel, Rubén Constante Forés, Josep Navarro Garriga i Ferrán Remolina Rallo amb un temps de 05:06:25

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

laveu debenicarlo

*Travessia de la platja del Fortí a Vinaròs***Excel·lents resultats del Club Natació Benicarló**

text CN BENICARLÓ

El Club Natació Benicarló, després de la seua triomfal exhibició en els campionats autonòmics a Catarroja (València) del passat dissabte 19 de juny, no va acusar el cansament dels nedadors i en un gran dosi d'ambició, va aconseguir imposar-se pràcticament en totes les categories en la IX edició de la Travessia a la Platja del Fortí de Vinaròs (20/06/04). Amb una participació de 21 nedadors va confirmar el seu estatus de millor Club de la Província de Castelló, aconseguint un total de 3 ors, 5 plates i 3 bronzes. Els nedadors i nedadores, afrontaren la competició amb bons ànims, una vegada vists els excel·lents resultats del dia anterior en els Autonòmics, demostrant que el Club pot arribar tot el lluny que es proposi, no deixant escapar ocasió per a festejar l'esdeveniment de contar entre nosaltres amb el nedador Eloy Vinaiza, elegit millor esportista de l'any 2003 a Benicarló, al qual li volem fer arribar la felicitació més efusiva de tot el Club.

La propera setmana a la travessia de Sant Pere, esperem millorar, encara més, els resultats obtinguts fins ara.

La travessia es va celebrar al poble veí de Vinaròs

ALEVÍ MASCULÍ, ANY 90-91

- 2-PLATA, MIGUEL PIÑANA
- 3-BRONZE, GENIS SENEN
- 13- MARCOS FUENTE
- 14- MARC FRESQUET

BENJAMÍ FEMENÍ ANY 92-93

- 1-OR SUSANA DE L'OLMO
- 3-BRONZE, PAULA SAURA
- 5- JANINA RODRÍGUEZ

BENJAMÍ MASCULÍ ANY 92-93

- 1-OR, FERRAN REMOLINA
- 2-PLATA, RUBÉN CONSTANTE
- 8- RUBÉN VICENTE GILABERT

PREBENJAMÍ FEM. ANY 94-95

- 1-OR, RAQUEL FABREGAT
- 2-PLATA, MERITXELL SOSPEDRA

5- BLANCA DE L'OLMO

- 6- LUCIA PIÑANA DEL PINO

PREBENJAMÍ MASCULÍ '94-95

- 2-PLATA, ALBERT ASTOR
- 3-BRONZE, CARLOS FUENTE

ESCOLA '96 I POSTERIORIS

- 2-PLATA, MAR SENEN GILABERT

GRANS ANYS 88-89

- 5- CARLOS ASTOR
- 7- ELOY VINAIZA
- 8- ROBERTO MARTINEZ

ANYS 75 AL 87

- 11- JAVIER COLL

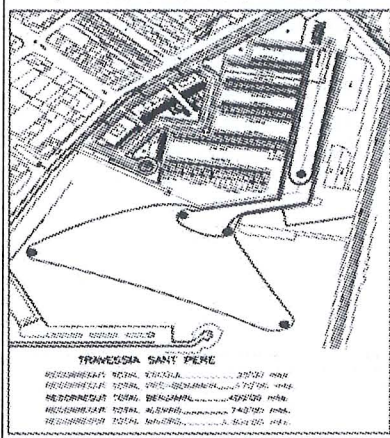
19a Travessia de Sant Pere

text REDACCIÓ

Aquest cap de setmana se celebrarà la XIX edició de la Travessia de Sant Pere al Port Esportiu de Benicarló.

L'emblemàtica competició començarà diumenge a les 11 del matí i hi participaran els clubs de Sant Carles, Vinaròs i Benicarló en les seues diverses categories en funció de les edats. EL CNB farà els dies 17 i 18 de juliol les 24 hores de natació.

PLÀNOL DE RECORREGUTS
PORT ESPORTIU DE BENICARLÓ
(ANTIGA PLATJA DE LA PARRERA)

Un fado ao acaso

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

L'aparent absència de moviment al si del CD Benicarló ha fet decantar les meues inquietuds futbolístiques cap a la vessant purament internacional. Fins diumenge passat -després de consumada la derrota del combinat espanyol (un got de vi amb gasosa ?) contra l'equip de l'amic Luis Figo- vaig seguir l'Eurocopa amb veritable entusiasme. Per què ens hem d'enganyar, una vegada derrotada la selecció d'Iñaki Sáez, per mi aquest campionat va deixar de tindre cap interès. No, no és que m'entusiasme especialment el virtuós futbol del crac Raúl González quan "tira del carro" o les atrevides incursions per la banda de Raúl Bravo, no. El que m'agrada de veritat és tota la parafernàlia patrioterica que envolta el futbol de les seleccions estatals, més en concret en aquest nostre cas la selecció d'Espanya. M'ho passo d'allò més bé, per exemple, escoltant les emissores de ràdio mestèries, totes, des de la Cope a la Ser passant per Onda Cero. Tots els locutors són furibunds, tremends, hiperbòlics ens les seues exterioritzacions d'entusiasme espanyolista. Què vol que li diga, m'ha semblat ridícul i desgavellat sentir el Pacojó o el José Raral-lejant la Marxa Reial, com si cantaren el talonario bancotel o vengueren puritos vegafina. Quina poca seriositat. Alguna vegada n'he parlat de la lletra d'aquest himne; durant l'època de l'anterior cap d'estat, don José María Pemán va escriure uns versos per tractar d'acompanyar la música, però no va acabar de quallar la cosa. També l'anterior president del govern, senyor Aznar, va intentar, amb més entusiasme que sort, trobar algun vate perquè que li donara cos al xantaxanta tatxanta-

xanta per quan els representants esportius espanyols anaren per aqueixos móns de Déu. Quan érem menuts féiem una desagradable broma dient no sé què de mon pare i una canya. Com són els xiquets!

Una cosa em va quedar clara diumenge passat mentre mirava per la tele l'Espanya-Portugal i feia zapping per les emissores abans esmentades: hi ha moltíssima gent que anima la selecció espanyola amb el mateix instrumental amb què anima el Reial Madrid. Ensenyes nacionals en què l'escut constitucional ha estat substituït per la silueta d'un bou ben dotat o per l'àguila imperial; fins i tot vaig poder llegir una immensa pancarta de color morat en què deia amb lletres ben grosses: Ultras Sur. Per molts ha de ser necessària la identificació. Desenganyem-nos, tot i que amb Becan, Ronaldo o el mateix Figo, el Madrid representa millor els valors patris carpetovetònics que l'invertebrat equip que formen quatre valencians, dos andalusos, un català i dos o tres bascos. El que passa, és clar, és que enguany a tots els seguidors merengues i, per tant, entusiastes també seguidors de la selecció me'ls han deixat sense motius per sortir al carrer a tocar els clàxons i a enarborar ensenyes rojigualdas. Un altre any serà. No sempre els han de pondre totes.

També em va cridar molt l'atenció de l'esmentat matx els crits d'ànim de la hinchada espanyola. Una tonteria serà, però em va semblar que els càntics que entonaven eren semblants als que profereix l'afició del futbol sala local quan anima el Povet. És més, vaig poder vore pancartes en què es llegia també el famós "a por ellos". Deuen ser els efectes de la globalització. Entre que miro poc la tele i que estic acostumat al succedani futbolístic que són els partits del Benicarló es veu que estic completament en fora de joc en qües-

tions d'aquestes de cantureles.

Després de la debacle espanyola, no sé per què, però em va agarrar un ataquet de melangia i em va vindre al pensament un viatge que vaig fer de jove a Portugal. Vaig obrir el calaix de la còmoda on guardo els discos i les cassettes i les mans se me'n van anar directes a una cinta que vaig comprar-li a Lisboa a una cantant de fados que ens amenitzava el sopar en un restaurant de mala mort. En vaig mirar les caràtules. A la principal apareixia el rostre de la intèrpret, Alzira de Sá, una senyora entrada en anys que posava de perfil, espectaculars arracades en contrast a un discret pentinat, cridaner color de llavis i imperceptible ombra d'ulls. El nom de la cantant en lletres grosses i blaves, justet sobre la part superior del cabell i, a sota, en blanc i més menut, sobre el muscle dret, el títol de l'obra: "Fados ao acaso". Vaja, vaig pensar, quin títol més apropiat per al meu estat d'ànim, una cançó portuguesa trista per a just un moment de desengany com aquest. Vaig obrir la caixeta i vaig poder comprovar les dues últimes cançons de la cara B. Una era precisament "Um fado ao acaso", d'Artur Ribeiro i Jose Maria Antunes i l'altra era "Ai Portugal por qué te queru tanto ?" Quina ràbia. Vaig deixar la cinta on era i vaig descobrir que just al costat n'hi havia una altra de pasodobles en què es veia com un torero executava magistralment una cenyida manoleta. No ho vaig dubtar gens. Al "Gato montés" del mestre Panella el va seguir "Suspiros de España" i "Enjundia", tots dos del mestre Bernà. Com em van reconfortar les emotives notes de la més nostrada de les músiques!

Rodalies de premsa

Luxuria i gula

Una confessió:

Si, ho confeso. La revista porno que algun redactor va oblidar en el seient que ocupa el regidor Sánchez al saló de plens, vaig emportar-me-la jo. Els retrats d'encantadores senyoretetes en posars lúbriques han acompanyat les meves nits de solitud i insomni. Faig pública aquesta confessió que tirarà per terra el meu ben guanyat prestigi de gacetiller local, perquè la crònica d'aquella distracció ha envoltat en ombres de sospita a alguns periodistes, virtuoses pares de família d'exemplar moralitat, que no mereixen que per la meua culpa, s'esquitxe amb la calúnnia i la mentida una recta trajectoria vital i un modèlic quefer professional. M'immolo públicament en favor de tals benefactors de la societat mediàtica. D'aquells polvos han vingut aquests llots. I quins polvos. Quins polvos.

*Fitxa tècnica:

Convoca el bloc. Set de la tarde. Parador de Turisme de Benicarló. L'atenta cambrera, en veient-nos arribar als de la premsa, suggereix que ens prenguem un Tranquimazin, específic de probades qualitats ansiolítiques fabricat pels reputats laboratoris Menarini. La tarde ha estat dura. Se'ns nota en el gest desencaixat. Venim d'altra convocatòria que deixo per a la setmana que ve. Guzmán ens rep en els salons del recinte hostaller de titularitat pública. La gent de l'ofici no ha berenat i arrambala amb una taula que s'ha disposat per als participants d'un congrés de representants dels famosos tractors marca John Deree. (Jondericos en Casetas, pintoresca pedania en la província de Saragossa). Cares d'espant entre els distingits congressistes. El servei del Parador, com ja ens coneix, ens dirigeix piadoses mirades de commiseració. Guzmán, que ens coneix massa bé, no fa ni cas i va a la seva.

*Entradeta:

No hi ha res com menjar de gorra. Aquest axioma és repetit una vegada i una altra pels especimens que escriuen, locuten, o s'ensenyen en els diversos mitjans de comunicació de la comarca. Aprofito l'observació per a advertir al director d'aquest sinistre pamflet que em deu un sopar. Aquesta vegada, a Guzmán no l'acompanyen les seves hosts municipals perquè l'han abandonat. Havia convocat a les cinc, però el personal de les gacetes estava ocupat en altres menesters periòdics. Després de dues hores d'espera, els del Bloc el deixen sol davant la infausta quadrilla de pertorbats que mendiguen alguna notícia que incorporar a la seva minsa nòmina mensual. La cambrera del tranquilizant ve a preguntar que volem. Després de l'assalt a la taula dels del John Deree, el convit surt barat. Fanta de

taronja, descafeinat amb gel, i una copa Terry és tot el desembors que haura d'abonar l'ex de cultura. S'agraeix. Però un caràcter agraït, amable i recte, ha de ser també exigent i reivindicatiu. Un esperit equànim és compendi de tals prohibats. A veure quan convidem a sopar. Uns altres, una vegada a l'any, ho fan en canvi d'algun renunci.

*Cos:

J.L. comença per assumir que el pacte amb els populars va ser un error polític. Encara que això ja s'havia insinuat, mai amb tal contundència. El portaveu dels nacionalistes es compromet a seguir col·laborant per la governabilitat del municipi. Posa, no obstant això, una condició: Si els del Partit Popular no demostren un tarannà de diàleg i consens, el Bloc es replantejarà la seva estratègia d'oposició. Diu Guzmán que els del PP van a la seva. Afegeix que exigirà a l'alcalde que es pose en coneixement de la ciutadania l'estat d'execució del pressupost, dels diferents projectes urbanístics que estan en marxa i dels distints plans que es couen en els departaments governatius de la Casa Gran. J.L., que cada vegada que convoca ens mareja amb infinitat de temes que després resulta difícil sintetitzar, es refereix també a la futura depuradora, i anuncia que exigirà que la seva ubicació respecte tots els condicionants legals perquè no succeeixca el que ha passat a Peníscola. Allí, els veïns afectats per la instal·lació d'aquesta infraestructura, han demostrat que l'excessiu apropament a un nucli habitat, a més d'il·legal, pot ser causa de riscos per a la salut. El Bloc -recalca Guzmán- vigilarà d'aprop.

*Tancament:

Els congressistes de la taula veïna ja s'han anat. Sobre les estovalles, unes temptadores safates amb pastes d'elaboració artesana. Nou arramble i alguna colzada. També queden alguns termos amb cafè i una botella de conyac del car i nom de noble d'antiga soca. La vetllada periodística acaba entre carajillos de cafè fred i indisimulat robatori de viandes que van a parar a les butxaques o als ronyosos maletins de treball. Llàstima no haver portat la fiambrella. Ens acomiada l'amable director del Parador per a qui des d'aquesta tribuna, proposo un homenatge de la premsa. Tanco la meua crònica amb una oferta al lector:

La revista-objecte de la meua confessió es lloga per hores. Tot és qüestió de posar-se d'acord amb la tarifa. Us sortirà més barat que el deplorable compendi de despropòsits que teniu entre les mans.

Bernat Carranza.

Per Xavi Burriel

Poques eleccions

Llibres dels Còl·legis públics i centres d'ESO
Copisteria digital, lloguer i venda de copiadores

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
 12580 BENICARLÓ